

Vogelreis Marokko

Bart ter Beek

Maart 2025

Overnachtingen

1 en 2: Hotel Marocaine (Agadir)

3 en 4: Hotel Kasbah Amlal (nabij Boumalne)

5 en 6: Hotel Sandstar Palace (bij Merzouga)

7: Hotel Dar Amadou (Ouarzazate)

8: Hotel Kasbah Alili (Marrakesh)

Zonder uitzondering prima hotels. En erg vriendelijke bediening. Bedden zijn wel knetter hard. Met uitzondering van Kasbah Alili werd in elk hotel diner geserveerd. Ontbijten kon in elk hotel maar vaak wel pas vanaf een uur of 8.

Auto

Dacia Duster gehuurd bij Budgetcars. Een hoge auto maar geen 4 wd. Dit was voor onze reis meer dan voldoende. Wegen in Marokko zijn erg goed. Alleen rondom Merzouga is een 4 wd noodzakelijk. Dichtheid aan wegen is laag en om bij de bijzondere soorten te komen is een 4wd (met gids) een vereiste.

Dagverslagen

Vrijdag 21 maart

Foei wat vroeg. Om kwart voor vier gaat de wekker. Gisteren heeft Isabelle mij al naar pa en ma gebracht. Snel ontbijten en wandelen naar Martin om de hoek. Martin staat al klaar. Koffer in de auto en op weg naar Schiphol. Tis mooi rustig op de weg op dit tijdstip en kwart voor 6 staan we al op P3. Half uurtje later zijn we in de vertrekhal. Lieuwe komt even later ook aangelopen. Zowaar met schoenen aan! De badslippertjes zitten nog keurig in de tas. Na de afgifte van de koffers eerst maar eens een kop koffie. We hebben er zin in! Eindelijk weer een vogelreis. We zouden deze reis vorig jaar al maken maar door een zware aardbeving in Marokko en de onzekere situatie in de Arabische wereld vlak na de start van het Palestijns Israëlijs conflict werd de reis een jaar uitgesteld. Maar nu is het dan eindelijk zover. Naar Marokko! De reis is helemaal uitgestippeld, de hotelletjes en auto

geboekt en de streeplijstjes zijn gemaakt. Kan zomaar een 15 tal “livers” opleveren! Het wordt onze eerste reis naar Afrika.

Erg lang hoeven we na de koffie niet te wachten. We kunnen bijna direct doorlopen naar de gate waar er al een rij staat voor de balie. Rond 8:15 hangen we in de lucht. Tis 3 uur en 45 minuten naar Marrakesh maar aangezien het een uur vroeger is in Marokko raken de wielen om 11 uur plaatselijke tijd de grond. Gaat mooi snel zo. Door de douane duurt wat langer. We moeten een paar vragen beantwoorden. Wat doe je hier? Wat is je werk? Maar de tas ligt daarna zo ongeveer al op de baggage band als we aan komen lopen. Nu de auto nog en op weg. Maar de balie van Budgetcar is gesloten. Een medewerker zou ons opwachten maar er is niemand. Dan maar even wachten. We zijn ook nog wat te vroeg. In de vertrekhal vlak boven ons zingt een vogel. Een huisgors zowaar! Onze eerst liver is al binnen.

Als we na 15 minuten nog geen medewerker van Budgetcar zien bellen we naar het nummer op voucher. “Onze medewerkers staan buiten” zegt de stem aan de andere kant. En inderdaad buiten op het parkeerterrein staat het kantoor. Lieuwe, onze chauffeur voor de aankomende 8 dagen, gaat naar binnen en handelt het parpiewerk af. Ik kijk omhoog en zie in de verte 3 grote roofvogels aankomen. De verrekijkers zitten nog in de tassen. Martin gewaarschuwd en snel op

zoek naar de verrekijker. Lijken wel havikarenden! Ze glijden inmiddels langzaam van ons vandaan. Smalle sierlijke arenden. Kan bijna niet anders geweest zijn. Maar helemaal zeker zijn we er ook niet van. We zullen ze nog wel vaker zien denken we.

De auto ziet er prima uit. Wat kleine krasjes geen gordelhouder achterin en de tank vreemd genoeg voor 2/3 vol maar verder prima kar. Snel op weg naar Agadir.

Tis een drukte van jewelste. Brommertjes komen overall vandaan en verkeersregels worden niet zo nauw opgevolgd. Het recht van de sterkste geldt hier. Lieuwe past zich gelukkig snel aan. Bij groen direct op de claxon drukken en op kruispunten bot doordrukken. Net buiten Marrakesh gaan we in een grote supermarkt boodschappen doen en ook hier in het gebouw, huisgorzen.

We rijden de eerste 1,5 uur stevig door. Wel stoppen we 2 x op een parkeerplaats. We tikken de eerste nieuwe soorten binnen. Eerst nog wat weinig spectaculaire als merel, turkse tortel en ooievaar, maar daarna ook huisgierzwaluw en kleine torenvalk.

Huisgors

Huisgierzwaluw is wederom een nieuwe soort. Het laatste deel van onze reis naar Agadir voert over uitlopers van het Atlasgebergte. We gaan ergens in het gebergte van de tolgeweg af om, op goed geluk, het eerste de beste onverharde pad in te rijden. Na een paar 100 meter zetten we de auto aan de kant. Ha rust eindelijk. Vogelen kan nu echt beginnen. Ik zit naar een vogel in de kroon van een boompje te

kijken als Lieuwe en Martin roepen dat ze een diadeemroodstaart zien. Ik maak de vogel in de boom snel “af”, het bleek een westelijke orpheusgrasmus te zijn en snel me naar Lieuwe en Martin. Zie deze prachtige vogel nog net voordat deze wegvliegt. Dat is na de huisgors en huisgierzwaluw al de derde nieuwe soort! Gaat lekker zo.

Het lijkt alsof onder in het dalletje waar we lopen water stroomt. We horen het ruizen. We lopen er rustig naar toe. Hier een roodkopklauwier en veel grauwe buulbuuls. De hele reis zullen we deze laatste overal zien.

Ik denk dat ik een bergfluitier hoor maar het blijkt een cirलगors te zijn. Ook 2 zwarte tapuiten en een barbarijse grondeekhoorn. Het water dat we dachten te horen blijkt het “ruizen” van elektriciteitskabels te zijn. Mooi lieflijk dalletje maar geen water. Nu maar snel naar ons hotel. Het is inmiddels 1700 uur. Een uurtje later komen we aan in Agadir. Op de plek waar ons hotel zou moeten staan treffen we alleen een stenen muur met een ijzeren deur.

Afrikaans vink

We rijden rond het ommuurde complex maar geen andere ingang. Hmm zou hier toch moeten zijn. Een vriendelijk buurman wijst ons er op dat we toch echt bij de ijzeren deuren moeten zijn... vaag dit. De deuren kunnen een klein beetje open maar ik kan er niet doorheen. Maar na even rommelen komt de eigenaar aanlopen om de deuren van de binnenkant open te doen. Voor ons ligt een prachtige groene

binnentuin met kleine appartementjes. Hij wijst ons onze kamers. We kunnen ook nog mee-eten. In de tuin een kleine zwartkop en op het dak een geelpootmeeuw. Het eten is heerlijk! Tajine met kip. Kikkererwten soepje vooraf. Deze laatste zullen we zo ongeveer voor elke maaltijd geserveerd krijgen zou later blijken.. Daarna mooi op tijd naar bed. Biertje drinken zit er helaas niet in. Ramadan namelijk.

Zaterdag 22 maart

Om een uur of 4 uur een doffe dreun. Lijkt wel een kanonslag. Denk even aan een aanslag maar val even later weer in slaap. Uurtje later nog zo'n dreun. Bizar hard. Blijkt met de Ramadan te maken te hebben. Een signaal dat het daglicht er aan komt en er dan dus niet meer gegeten mag worden.. zoiets.

Rond kwart over 6 gaat de wekker en om kwart voor 7 zijn we op weg. We hebben een afstandsbediening gekregen voor de ijzeren poort. We kunnen dus komen en

gaan wanneer we willen. De zon is net op. Op 10 minuten rijden van ons hotel ligt de rivier Oued Sous. Er loopt een doodlopende weg langs en vlak naast de weg ligt een verhoogde dijk. Met de zon in de rug hebben we perfect zicht op het water en het nationale park daarachter. We hebben nog niet ontbeten maar het plan is rond half 9 terug te gaan naar het hotel. Daar wordt dan het ontbijt geserveerd. We hebben dus zo'n 1,5 uur om rustig de rivier en oevers af te kijken.

Er zit ook lekker veel. Met name steltlopers. Sommige soorten zullen we alleen hier zien: Kempphaan, grutto en zilverplevier. Een 20 tal aalscholvers vliegt over, waaronder de Afrikaanse ondersoort met de witte onderzijde. Ook lachsterns groenpootruiter en stelkluten hier. Soorten die we de aankomende dagen vaker zullen zien. Zangers laten zich ook horen en zien: graszanger, kleine zwartkop en rietzanger. Veel soorten hier maar toch vooral soorten die we uit Nederland en zuid Europa kennen. Boven ons gierzwaluwen. Tis even zoeken naar vaaltjes maar op geluid is het gelukkig goed te doen. Kijk dat is dan wel

weer een bijzondere waarneming! Achter ons, aan de ander kant van de weg ligt een lange 2 meter hoge muur met daarachter een golfbaan. Over het bos daarachter vliegt een luidroepende kuifkoekkoek en in de bomen net achter de muur zien we onze eerst mahreb pimpelmees! Op het water ook nog dunbek en zwartkopmeeuwen. Prachtige plek! We willen nog wat verder rijden. Volgens "Gosney" zou je hier uiteindelijk bij de zee moeten komen. Maar de weg is afgesloten. Er staan zelfs gewapende militairen bij. Verder kunnen we dus niet. Het is inmiddels half 9. Tijd voor het ontbijt.

Maghreb ekster, stelklut (en, op dezelfde foto, steenloper en groenpootruiter), maghrebpimpelmees en lepelaar

Het ontbijt staat al klaar. Wat brood, pannenkoekjes eieren en koffie. De hond van de eigenaar, een chihuahua, heeft voor het eerst echt aandacht voor ons. Hier valt wat te halen denkt hij. Als de buik vol is vertrekken we naar Oued Massa. Ook dit is een rivier. Deze ligt aan de andere kant van het nationale park. Om er te komen rijden we een uur lang tussen de drukte en de bebouwing door, maar als we 1 x rechts afslaan richting Sidi Ouassy wordt het snel

rustig. Er ligt een goede plek voor vale oeverzwaluwen in de buurt. Na Sidi Ouassy linksaf en bij een bruggetje over een lieflijk riviertje met veel groen zetten we onze auto stil. Prachtig hier hoor. Een cettiszanger zingt in de struiken, bijeneters vliegen over, iberische kwikstaarten langs de waterkant en, verder op op het water, een marmereend. Maar geen vale oevers helaas.

Er rijdt een boer met paard en wagen voorbij en daarna een auto met vogelaars. 4 Engelse jongens. “Iets verderop bij de zee lopen een 30 tal heremietibissen” geven ze aan. We hebben de soorten hier wel gezien denken we en rijden richting zee. Over ons heen vliegt weer een huisgierzwaluw. Hij laat zich prachtig bekijken. Na een kwartiertje zijn we bij de zee. En inderdaad: heremietibissen! Van ver zien we ze al tussen het lage gras en stenen doorscharrelen. Voorzichtig rijden we dichterbij voor enkele foto's. Ze laten zich mooi bekijken. Gave beesten! We rijden nog iets verder richting zee en vergroten onze afstand tot de ibissen. Even uitstappen om over zee te kijken. Met uitzondering van een juveniele jan-van-gent en kleine mantelmeeuwen is hier niet veel te zien.

Kleine zilverreiger

Heremiet ibis

Als we weer terug rijden worden we door een local staande gehouden. Of hij ons voor een kleine vergoeding de kaalkopibissen mag laten zien. “Nee, hoeft niet” geven we aan. Hebben we al gezien. De zwartkruitsjagra dan? Die zit iets verder op. “Nee, hoeft niet” geven we aan. Andere leuke soorten dan. Pfff wordt wel wat vervelend nu. Raampje van de auto omhoog en gewoon wegrijden. Na een paar minuten zien we zwaluwen overvliegen. Snel de kar aan de kant. Wellicht vale oevers. Als we uitstappen zijn ze weg maar na een paar minuten komen ze terug. En inderdaad gewone oevers maar ook vale oeverzwaluwen! Gaat lekker met de dikke soorten vandaag.

Terug naar Sidi Ouassay en net na de plek van de marmereend links af. Na een paar kilometer kun je de auto parkeren bij Sidi

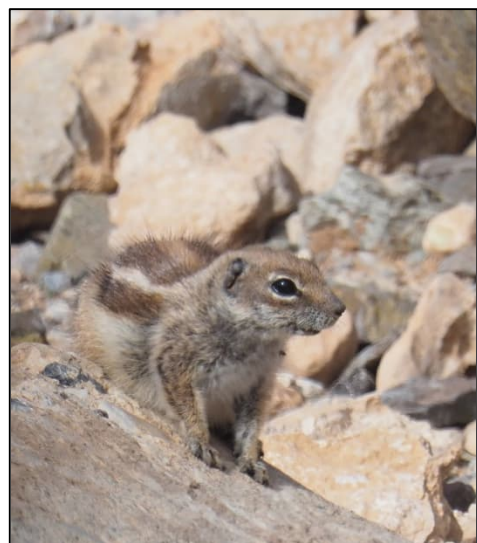
Rabat NP op een wat grotere parkeerplaats. Vanaf hier kun je parallel aan de rivier richting de kust lopen. Als we de auto neerzetten komt de volgende gids aangelopen. Of hij ons de zwartkruitsjagra mag laten zien? Tegen een kleine vergoeding. Nee hoeft niet. Of we de kaalkopibissen al hebben gezien. Wil hij ons wel naar toe brengen. Hij blijft keurig en vriendelijk maar wij hebben hier geen zin meer in. Snel weg hier. Iets verder op komt onze eerste gids ook nog aangefietst. Zal wel pissig op ons zijn denk ik , maar ook hij groet vriendelijk. Als we na de parkeerplaats het verharde pad inwandelen laten we de gidsen gelukkig achter ons. Vrij snel aan de rechterkant een vogel door het struikgewas. Groot maar schuw. Even laat hij zich zien en vliegt dan naar het volgende struikje. Een zwartkruitsjagra! Fantastisch!

Inmiddels is de wind aangetrokken. De rivier stroomt op behoorlijke afstand links met ons mee. Af en toe op een windluwe plek zetten we de telescoop op. Zowaar vindt Martin de twee blauwvleugeltalingen die hier af en toe gemeld worden. Een Noord Amerikaanse soort in Afrika. Ook roodstuitzwaluwen, slobenden, strandplevieren, flamingo's en casarca's

hier. Maar de wind maakt het lastig. We komen een andere vogelaar tegen die tot aan het eind van het pad is gelopen maar hij heeft verder geen leuke waarnemingen gedaan. Tis al halverwege de middag. Dan maar naar een andere plek. Wat meer landinwaarts in de hoop dat het daar wat minder waait.

Volgens "Gosney" is het ook leuk vogelen bij de brug van de N 10 over Oued Massa. Maar dat was waarschijnlijk voordat de nieuwe brug is aangelegd. We vinden nog wel een plekje waar we de opgedroogde rivierbedding af kunnen speuren. Een barbarijse grondeekhoorn zit vlak voor ons op de stenen. Iets verder op vliegt een atlas arendbuiserd op. De enige die we deze reis zullen zien. Hier ook enkele zwarte tapuiten. Die zullen we nog wel veel vaker zien. Ik loop nog even over een dammetje met wat water er achter maar los van enkele muurgekko's levert het niets op. Martin vindt nog een diadeemroodstaart en een westelijke blonde tapuit. Zo bij elkaar opgeteld toch nog wel een leuk lijstje

Barbarijse grondeekhoorn

hier. Maar kan me niet aan de indruk onttrekken dat het vroeger veel beter vogelen was op deze plek.

Het is inmiddels 17:00 uur en nog een dik uur terug naar ons hotel.

Als het donker wordt zit bij ons hotel boven de lamp van ons buurappartement een gekko. Lieuwe vindt het toch wat

gênant hier een foto van te maken en ziet er van af. Lijkt ook net alsof je tussen de gordijnen van de burens aan het filmen bent... De schijterd.

Het eten is weer heerlijk! Morgen vroeg eruit. Lange reisdag voor de boeg dus lekker op tijd het bed in.

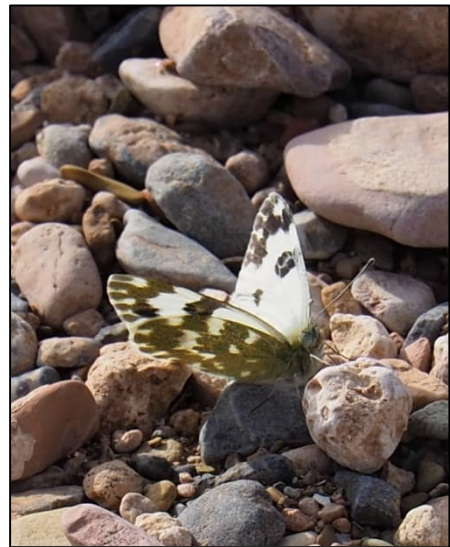

Zondag 23 maart

Op tijd weg. Er ligt een lange reisdag voor ons. Van hotel in Agadir tot hotel in Boumalne des dades is het 6,5 uur rijden. Onze auto staat achter in de groene binnentuin van het hotel. Als Lieuwe en Martin nog niet bij de auto zijn vermaak ik me met het maken van foto's van huisgorzen. Blijft toch fascinerend dat ze werkelijk overal aanwezig zijn. De afstandsbediening van de poort als ook de sleutels van de kamers laten we achter. Al met al een prima hotelletje. Lekker rustig en een mooie groene tuin. Nadat de ijzeren deuren weer achter ons sluiten draaien we de weg op om 1,5 uur niet meer uit de auto te komen. We volgen het rivierdal richting het oosten. Vooral een lelijke omgeving hier. Veel plasticen kassen, dorpjes en bebouwing. Een donkere woestijnklapekster flits op een draad voor bij. Tis niet de eerste dus we stoppen er niet meer voor. We stoppen even bij een plantage. Weinig vogels hier. Wel een palmtortel en roodkopklauwier. En voor het eerst wat vlinders.

We hebben nog niets gegeten en los van wat muesli repen, hartige crackers en cashewnoten is er weinig te bikken. Wel hebben we genoeg water en ook de bezinetank is vol.

Net na Taroudant verlaten we de hoofdweg om een “doorsteekje” te maken. We rijden op enige afstand parallel aan de tot dan toe gevolgd N 10. De N 10 vervolgd zijn weg aan de noordkant van het rivierdal wij aan de zuidkant. Reden: er is hier halverwege een plek waar volgens “Gosney” moorse nachtzwaluwen te vinden zijn. De kans dat we rustende vogels in onmetelijke rivierbedding vinden lijkt klein maar we wagen het er toch op. We rijden vanaf onze shortcut over een onverharde weg door de rivierbedding richting N 10. De weg is zo'n 5 km lang en we doen rustig aan. Er is door mensen veel gewerkt hier. De stenen worden gewonnen voor andere doeleinden. Erg interessant ziet het er niet uit. Er vliegen veel boompiepers en eurokanaries over. Ook horen we weer bijeneters. Dan heeft Martin een tapuit gevonden. Lijkt wat op een

Vanaf boven: Resedawitje, atlassaffierblauwtje (?), tijgerblauwtje

blonde maar duidelijk lichter. Een woestijntapuit! Onze eerste van de reis. Iets verderop ligt een klein koolzaad veldje. Het miegelt er van de vogels. Met name europese kanaries. We tellen er zeker 30. Ook een mooie club spaanse mussen.

Zo'n 20. De rest van de reis blijkt deze soort toch lastig. Ook een brilgrasmus hier. De enige die we deze reis zullen zien. Nog steeds hebben we geen eten kunnen kopen. De trek wordt onderweg gestild met cashewnoten en mueslibars.

Na enige tijd komen we weer op de N 10. Als we na een uurtje rijden over een beekje komen waar zowaar wat plassen water in staan besluiten we te stoppen. Direct achter het beekdalletje loopt een onverharde weg. Na zo'n 200 meter parkeren we de auto. Aan deze zijde van de N 10 is weinig te zien. Het ziet er mooi uit maar vogels zijn

er niet. Wel een grote baardagame. Martin is al even aan het kijken aan de andere kant van de N10. En daar is het beduidend interessanter. Engelse gele kwikstaart, Marokkaanse kwikstaart en als klap op de vuurpijl een woestijnleeuwerik! Gave soorten.

Boven Spaanse mus, onder Woestijnleeuwerik

Al met al schiet het nog niet echt op. Tis bijna 13:00 uur en we zijn nog lang niet op de helft.. Snel weer de auto in en verder. Na zo'n 2 uur en 150 kilometer rijden hebben we weer zin om de benen te strekken. Ook nu wordt de auto neergezet bij een drooggevalen beekje. Achter linkerkant van de weg achter het beekje een rotswandje van enkele meters hoog. Voor het beekje een stroomvoorzieningshuisje. Met daarbovenop witkruintapuiten! De eerste van de reis. We zullen ze nog wel vaker tegen komen. Maar hier zitten er een stuk of 6. Ik ben naar de rechterkant van de weg gelopen. Hier staan wat struiken en riet. Uit de dichte onderbegroeiing, lastig te zien, zingt een vogel met een kleine karekiet achtig geluid. Een westelijke vale spotvogel. Ook deze zullen we nog geregeld horen. Zien blijkt veel lastiger. Veel kleine hagedissen op deze plek. Maar erg schichtig. Niet op naam te brengen. Lieuwe heeft er wel 1 vol in beeld. Maar dat is ook niet zo lastig. Een beste jongen.

Witkruintapuit

Voor me vliegt een vlinder. Deze is wel goed te doen. Een kleine monarchvlinder. Er zitten er meer. Prachtig mooi vlinders! Maar de tijd dringt. Niet te lang blijven hangen dus. Het is 15:00 uur en we moeten nog steeds een paar honderd kilometer.

Kleine monarchvlinder

Vlak voor Aouarzate liggen, naast de weg, een paar plasjes. Het is inmiddels wat harder gaan waaien en we overnachten over een paar dagen nog op deze plek, maar dit soort plasjes kunnen we niet zomaar voorbij rijden. De telescoop wordt door Martin opgezet en ik loop naar het meertje een stukje onder ons. Op het water is niet zoveel te zien. Een enkele casarca

en een overvliegende bruine kiek.. dat was het wel. Maar in de paar struikjes die hier staan zit een grasmus. Even goed in beeld en dan weer weg. Met Martin en Lieuwe er bij zijn er twee paar ogen extra. Na verloop van tijd hebben we de vogel allemaal goed kunnen zien. Het is een atlasgrasmus! Weer een nieuwe soort. Lekker hoor!

In Ouarzazate rijden we onder een boom door waar zo'n 40 koereigers zich klaar maken voor de avond. Wordt nu toch wel echt tijd om door te rijden. Maar het schiet op. Om 18:15 komen we eindelijk aan in het plaatsje Souk Lakhmas. Het maakt onderdeel uit van een lange aaneenschakelingen van dorpen. Ook het bij vogelaars bekende Boumalne des Dades ligt in dit bebouwingslint. Breed zijn de dorpen niet. Hooguit een paar 100 meter maar wel samengeklonterd in het dalletje

rondom de N 10. Wij moeten op een gegeven moment rechtsaf een onverhard paadje in. Smalle steeg met grauwe huizen met de gevel direct tot aan het weggetje. Niet voor het eerst en ook niet voor het laatst.. waar komen we terecht? Aan het eind, haaks op de weg een stenen muur. Rechts kan de auto worden geparkeerd en links... een charmant hotelletje gebouwd in authentieke stijl met rode stenen: Kasbah Amlal. Vlaggen van Europese landen wapperen vrolijk op de voorgevel.

Die van Nederland hangt op kop maar ach.. Het ziet er prachtig uit. De jonge eigenaar heet ons welkom en biedt ons een zoete Marokkaanse thee aan. Ook staat hij er op dat zij de tassen vast naar boven dragen. Hmm zie niet graag mensen met mijn koffer weglopen maar kunnen moeilijk nee zeggen. Eenmaal op onze kamer staan de koffers keurig in de hoek. Het uitzicht vanaf ons hotelletje is prachtig. Een groene ader slingert direct onder ons hotelletje langs. Hier is in het riviertje blijkbaar nog wel voldoende water aanwezig. Nu is er geen tijd meer voor maar morgenvroeg het

weelderige groen maar eens gaan verkennen. Nu al zin in!

We kunnen zowaar uit 3 verschillende maaltijden kiezen. Tot nu was het gaan zitten en wachten wat er wordt geserveerd. Nu dus zowaar keuze! Ik ga toch maar voor de tajine met kip. Martin en Lieuwe voor de mixed grill. Het smaakt weer prima. Maar helaas nu ook geen bier.

Ook de kamer is prima. Wel weer harde matrassen en voor het eerst slechts 1 kamer. Dus oordoppen in!

Maandag 24 mrt

Om half 9 kunnen we pas ontbijten dus eerst maar vogelen bij het hotel. Als we naar buiten lopen roept er een grote bonte specht in de tuin aan de andere kant van de muur. Er ligt een steen waardoor we over de muur heen kunnen kijken. En, inderdaad, op de boom zit er eentje. Toch bepaald niet algemeen hier.

Direct achter ons hotel kunnen we het groene weelderige dalletje inlopen. De dichte begroeiing wordt soms onderbroken door moestuintjes. Af en toe loopt een boer of boerin groetend voorbij. Zelfs op de paadjes ligt hier wat water. De natte dikke klei plakt aan onze schoenen. Voor ons vliegt ineens, opgeschrokken, een snip achtige vogel weg en duikt direct weer in het hoge gras. We lopen er langzaam op af en opnieuw vliegt de vogel weg om nu uit het zicht weer ergens neer te ploffen. We komen er niet uit. Bokje watersnip of heel misschien een gestreepte vechtkwartel? We weten het niet. Het was niet groot, bruin, maakte geen geluid en plofte vrij snel weer neer. Een snavel hebben we niet kunnen zien. Een watersnip lijkt onwaarschijnlijk.

Maar dan blijven er nog steeds 2 over.. erg jammer dit.

Er zitten veel vogels in het groen. In aantallen dan. In diversiteit valt het wat tegen. Enkele keren zien we een hop, veel Europese kanaries en ook veel zingende nachtegallen. En dan in een maal de roep van een leuillantspecht! En even later zien we hem voorbij vliegen. Die stond hoog op mijn verlanglijst. Ha heerlijk. Kunnen we met een goed gevoel naar het ontbijt.

Na het ontbijt gaan we naar de steenwoestijn van Boumalne. De reden dat we hier zijn. In Boumalne slaan we rechtsaf. Rechtdoor kan ook maar via deze omweg rijden we over het beekdal en door “het buitengebied” in plaats van alleen maar tussen de bebouwing door. Als we het dalletje achter ons laten en de droge vlaktes buiten het dorp bereiken gaan we voor het eerst even uit de auto. Er zit een gewone tapuit op het veld en opnieuw een woestijntapuit. Aan het eind van de weg links af en even later pikken we de N 10 weer op.

Lieuwe heeft zoals gewoonlijk er weer een mooi tempo in en het eerste deel van de steenwoestijn glijdt al voorbij. We slaan niet veel verder rechtsaf op een redelijk begaanbare onverharde weg. Wat direct opvalt is de enorme hoeveelheid plastic tussen de stuikjes en de stenen. Het waait iets. De beweging van het plastic maakt het lastig vogels op de grond te zien. Maar als we langzaam wat verder het gebied in rijden wordt de hoeveelheid plastic snel minder. We zien ook af en toe mensen met grote zakken het plastic opruimen. Goed bezig! Heel erg spectaculair is het landschap niet. Een grote boomloze vlakte met wat stenen en lage struikjes die niet boven kniehoogte uitkomen.

Op een steen aan linkerkant van de weg zien we een vogel. Geen plastic dit keer, echt een vogel. En het is een temminck strandleeuwerik! En even verder op een Seeböhmstapuit. Bij een drooggevalen beekje loopt een paartje roodstuitstapuit met jongen. Ook vliegt een kleine torenvalk over. Lekker plek hoor! Muv kleine torenvalk allemaal nieuwsoorten.

Ook zien we geregeld witkruinstapuiten en woestijntapuiten. Nu de renvogel nog. Links van de auto zien we een vogel voorbij rennen. Echter geen renvogel maar wel een andere fantastische soort: een witbandleeuwerik! Echt zeldzaam blijkt deze net als de temminck strandleeuwerik en de witkruinstapuit niet te zijn. Maar deze eerste is prachtig. De renvogel laat zich echter niet zien. Terug naar de hoofdweg en naar Tinghir. Hier dit dorp ligt een ravijn dat ten eerste landschappelijk gezien fantastisch moet zijn en ten tweede interessant zou moeten voor vogels. De reis er naar toe valt echter tegen. Hier, aan de andere kant van de steenwoestijn, ook weer een lange lintbebouwing waar we tussen door moeten. Net buiten het dorp slingert de weg omhoog. Op en langs de weg tientallen toeristen en bussen.

Woestijntapuit, temminckstrandleeuwerik en Witbandleeuwerik

En waar toeristen zijn, zijn ook dromedarissen. Erg commercieel. Hmm niet echt ons ding. De kloof is dus blijkbaar ook bij toeristen erg in trek. We

keren uiteindelijk maar om. Er worden de laatste weken toch weinig vogels gemeld in de kloof. Wel enkele mooie plaatjes geschoten.

We laten na enige tijd de bebouwing weer achter ons en net voordat de ons bekende steenwoestijn begint slaan we linksaf. Hier nog geen uitgestrekte vlaktes maar enkele rotsformaties. Er wordt op deze plek af en toe lannervalk en woestijnoehoe gemeld. Voor het eerst is de af te leggen weg wat spannend. De weg loopt laag door het dalletje maar daar moeten we eerst zien te komen. Gaat hier stijl naar beneden en het is onverhard. Maar we halen het zonder schade. Na een paar 100 meter ligt een soort van onverharde parkeerplaats. We hebben mooi uitzicht op de heuvels en rotswanden. We vinden een nest in de

rotswand maar er zit een gewone torenvalk op. Daar, boven het nest van de torenvalk, over de heuvel komt zowaar een fietser aan. Er lijkt niet eens een weg te lopen en zelfs vanaf onze plek is te zien dat hij stuiterend maar met hoge snelheid in onze richting aan het fietsen is. We volgen hem even met onze kijker en lopen weer terug naar onze auto. Aan de andere kant van de heuvel schijnt het ook goed vogelen te zijn. 5 minuten later stappen we weer uit. De fietser, zojuist nog enkele kilometers ver weg, zien we ook weer opdoemen. Wat een strijder deze gast. Toch enigszins verbaasd zien we hem onze kant opkomen.

Zijn naam is El Hassan. Hassan is een klein iel mannetje en zit op een oude aftandse fiets met achter op de bagagedrager een klein duwfietsje. “Voor mijn dochter” geeft hij aan en Hassan weet waar we lannervalk, woestijnoehoe en woestijnvink kunnen zien. Voor 50 euro. We kijken elkaar even aan. Tot nu toe slechte ervaringen met zelfbenoemde gidsen maar deze gast heeft toch wel ons respect gewonnen. 30 euro is mijn tegenbod. “40?” zegt Hassan. Prima. We hoeven de auto niet meer in. Kunnen het wandelend af. 1 telescoop meenemen is voldoende. Hassan biedt aan de telescoop van Martin te dragen. “No Problem”. Enigszins verbouwereerd geeft Martin de

telescoop aan hem. Voorop met telescoop de 1 meter 60 grote Hassan met daarachter Martin (1 meter 85). En daarachter over het moeilijk toegankelijke terrein Lieuwe.. op badslippers.. bijzonder beeld zo.

Na nog geen 10 minuten wandelen zet Hassan de telescoop neer. In de rotswand zijn donsduikens van de woestijnoehoe te zien. In de rotswand er schuin tegenover zit het mannetje. De zon gaat langzaam onder maar deze pakken we nog even mee. Niet de meest spectaculaire manier zo met de gids maar anders hadden we deze soort gemist. En dat geldt ook voor de volgende soort. 2 maal roepend vliegt er een vogel over. Een woestijnvink!

Het is inmiddels 17:00 uur geweest. Tis te laat voor de rouwtapuit zegt Hassan. Maar morgenvroeg komt hij daarvoor terug als wij ook tijd hebben. “No Problem”. Wel kunnen we nu nog aan de andere kant van de heuvel diksnavelleeuweriken meepakken. Hassan springt op zijn fiets. Wij met onze auto er achter aan. Al stuiterend en met hoge snelheid snelt Hassan op het onverharde pad naar de ander kant van de heuvel. Hassan wijst ons het nest aan waar de vogel gebroed heeft. Het nest is leeg maar na even zoeken vinden we hem toch. De jongen lopen in de buurt en bedelen om voer.

En er blijkt nog tijd voor de Lannervalk!

Boven; zandadder
Onder; diksnavelleeuwerik

Hassan springt weer op de fiets. Nu op de verharde weg. Hassan voorop wij met alarmlichten aan er achter aan. Auto's razen ons voorbij. Maar na enkele kilometers gaan we gelukkig een onverhard pad in. En daar zit inderdaad de lannervalk op zijn nest! 4 nieuwe soorten door Hassan en morgenvroeg wil hij ons ook de westelijke rouwtapuit nog laten zien. We betalen Hassan als afgesproken en spreken af er om 7 uur te zijn. "Jullie 7 uur dan ben ik er om half 7 om een voorverkenning te doen" geeft hij aan. "Jij om half 7 dan zorgen wij dat wij er ook zijn" geven wij aan. "Jullie om half 7? No problem dan ben ik er om 6 uur" zegt Hassan. Dat was nou ook weer niet de bedoeling maar prima. We vertrouwen er maar op dat hij morgen komt opdagen. Het schemert nu flink en we rijden terug naar ons hotel. Net voor het hotel, nog

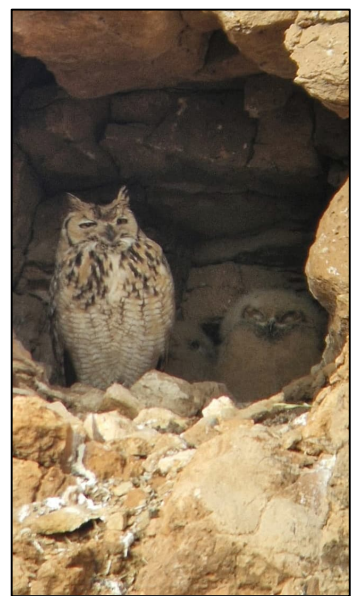
aangelicht door de laatste zonnestralen vliegen 3 purperreigers over. Al met al weer een prachtige dag. In het hotel raken we aan de praat met een Amerikaanse toerist. Ze leert ons hoe we tajine moeten eten. Aan de buitenkant beginnen en dan langzaam naar het midden werken. De smaak wordt dan steeds sterker. Uiteindelijk lepel je het overgebleven vocht met het brood op.

Na het eten op tijd het nest weer in. Morgenvroeg wacht Hassan (hopelijk). Oja mijn telefoon valt uit. Batterij is leeg. Had er een Marokkaanse simkaart voor gekocht. Voor het navigeren. En dat werkte prima. Heb alleen niet gevraagd wat de pincode van de simkaart is. We weten hoe we morgen bij Hassan moeten komen maar daarna moeten we dit gaan fixen. En dat gaat tijd kosten ben ik bang voor.

Dinsdag 25 maart

Ontbijt wordt pas later geserveerd dus eerst naar El Hassan. En als afgesproken staat Hassan ons op te wachten. We lopen eerst opnieuw langs het nest van de oehoe. Net voordat we daar aankomen vliegt een

visarend op. Deze heeft hier blijkbaar ook overnacht. Lijkt me toch wat link zo dicht bij een nest van oehoes maar hij heeft het overleefd blijkbaar.

Rouwtapuit, Woestijnvink en Woestijnoehoe

De oehoe's zitten weer op het nest. Gisteren vloog er een woestijnvink over. Nu zitten ze aan de grond. Mooie vogels hoor, met die knalrode snavel. Martin, Lieuwe en Hassan lopen wat verder. Hassan denkt de rouwtapuiten te hebben gehoord. Ik blijf wat hangen. Er zitten wat witkruintapuiten die

mooi aan het poseren zijn. Na een paar minuten komen de drie terug gelopen. Hasan heeft de rouwtapuiten ergens bij mij in de buurt gehoord. Als ik hem de foto's van mijn witkruinen laat zien geeft hij aan "geen witkruinen dat zijn de westelijk rouwtapuiten". Ai ai daar gaat mijn reputatie. Gelukkig laten de rouwtapuiten zich even later nog wel mooi zien. Hassan heeft ons alle beloofde soorten laten zien. Martin geeft hem nog een fooi en we rijden

terug naar het hotelletje. Maar niet voordat we aan de ander kant van de weg opnieuw op zoek gaan naar de renvogel. We rijden een kilometer of wat de steenwoestijn in en op een lichte glooiing in het landschap zetten we onze auto stil. Maar ook hier, net als gisteren geen renvogels. Wel tapuiten, woestijntapuiten en witbandleeuweriken. Onze tijd in Boumalne zit er bijna op. Renvogel lijkt langzamerhand een lastig verhaal te worden.

Terug naar ons hotel om te ontbijten en de koffers op te halen. Was weer een prachtig plekje maar voor ons ligt Merzouga. Een soort van voorpost van de Sahara. Heb daar ook wel weer erg veel zin in. We rijden Boumalne uit. Op de brug over het groene dalletje toch nog maar even stoppen bij de beek. Het laatste natuurlijke groen

van enige omvang voor de aankomende dagen. Een Marokkaanse- en grote gele kwikstaart worden aan de lijst toe gevoegd. We rijden nog 1 keer door de steenwoestijn en, aangezien de reisdag niet al te lang is, toch nog maar nog een keer het gebied in op zoek naar de renvogel.

Onze eerste vogels zijn een tweetal kortteenleeuweriken. Ze laten zich lastig bekijken maar na enige tijd kunnen we er toch een etiketje op plakken. Ook opnieuw witbandleeuweriken. Toch opvallend hoe snel nieuwe soorten wennen. Gisteren enthousiast geruime tijd naar gekeken nu wordt er even naar gewezen en door. En dan eindelijk, eindelijk, eindelijk 2 renvogels. Martin ziet ze door zijn scoop. Ze lopen verderop niet ver van de onverharde weg. Langzaam rijden we er naar toe om ze beter te bekijken. Ha prachtig! Eindelijk!

Er lopen wat herders door het gebied. Vermoedelijk zijn zij er de oorzaak van dat een 40 tal zwartbuikzandhoenders opvliegen. Ze draaien enkele keren om ons heen. De renvogels lopen langzaam bij ons vandaan tussen de lage struiken door. Prachtig hoor!

Boven renvogel en onder zwartbuikzandhoen

Mede dankzij Hassan hebben we alle gewenste soorten in deze steenwoestijn nu gezien. Met een goed gevoel naar Merzouga! Maar eerst mijn telefoon fixen. Gisteren is de telefoon uitgevallen en ik ken de pincode van mijn, in Marokko gekochte, simkaart niet. Het heeft even wat voeten in de aarde maar na een uurtje en de hulp van enkele locals vinden we een winkeltje dat gespecialiseerd is in telecom. Daar een nieuwe simkaart gekocht.

Onderweg naar Merzouga ligt nog, iets van de route, een plekje waar de maquiszanger geregeld gemeld wordt. Tis wel wat van de route maar het proberen waard vinden we. We volgen na Tinejdad de N 10 nog iets verder in noordelijk richting. Het is een lange rechte weg zonder noemenswaardige hoogte verschillen. Aan zowel de linker als de rechterkant een half woestijn. Geen landbouw of bebouwing. Wel veel zand en wat lage struikjes. Ziet er niet echt spectaculair uit. Zo'n 20 a 30 kilometer

voor ons liggen de uitlopers van het Atlasgebergte. Het rommelt daar ook ergens. Onweer. Nog geen druppel gevallen tijdens ons verblijf maar daar, een half uurtje verderop, lijkt het goed te spoken. Maar we hoeven niet tot aan de uitlopers. De maquiszanger werden ergens aan de rechterkant gemeld. De auto kan gewoon de weg af worden gestuurd. Een droge vlakte van hard zand. Op veel plekken kun je gewoon rijden. We zetten de auto stil en lopen wat tussen de struiken door. Opvallend grote kevers hier en ook enkele hagedissen. En, op de door Observation.org. aangegeven plek, inderdaad maquiszangers! Laag in het struikgewas en meestal goed verstopt. Maar soms goed te zien. Naast ons stopt een auto. Het zijn de Engelse jongens van de plek van de heremietbissen. Er wordt even gezwaaid maar tijd voor een praatje hebben ze niet. Zij hebben de maquiszangers nog niet gezien denk ik. Daar word je zenuwachtig van.

Afrikaanse maquiszanger

Het gedonder lijkt ondertussen dichterbij te komen. De wolken pakken zich samen. De Engelsen zijn een heel stuk verder het gebied in gelopen. Weet niet of ik dat gedaan had met die dreigende luchten. Wij gaan terug naar de auto zetten deze nog even op een andere plek om wat te eten. Martin voelt zich niet lekker. Lieuwe en ik eten wat droog brood met smeerkaas. Vervolgens in 1 rechte lijn door naar Merzouga. Het is inmiddels al 15:00 uur. Wat knallen die uren toch voorbij. Achter ons komen de donkere wolken steeds dichterbij. De eerste druppels vallen op de auto. Het lijkt alsof het hier in geen maanden heeft geregend maar nu gaat het los. Eerst een paar druppels maar na verloop van tijd steeds harder. Ook hagel en onweer. De ruitenwisser op maximaal en rustig doorrijden. Na een uurtje wordt het droog. In het eerst volgende plaatsje ligt de weg eruit. Midden op de weg een grote waterpartij. Jonge jongens gaan met

gekreuste armen voor ons staan. Lieuwe doet het raam open. “Je kunt hier niet verder” geven ze aan. We moeten hen volgen voor een veilige alternatieve route. Waarschijnlijk willen de jongens wat geld bij verdienen. Iets verderop zien we echter een andere auto een beetje langs de rand van de waterpartij rijden. Je kunt dus prima langs deze weg. Raampje weer omhoog. Even naar de jongens gezwaaid. Bedankt voor het aanbod maar we gaan het er toch op wagen. En inderdaad zonder al te veel moeite komen we langs het water. Als we bijna bij Merzouga zijn zien we onze eerste bruinnekraaf. Het is weliswaar op gehouden met regen maar het waait nog wel erg hard. Veel andere soorten laten zich niet zien.

Dan in de verte de eerst zandduinen. Ik denk eerst dat het bergen zijn maar dichterbij is het duidelijker. Rode hoge zandduinen. Erg indrukwekkend.

Ons hotel ligt zo ongeveer tegen de eerste duinenrij aan. We zetten onze auto voor het hotel. Binnen is het doodstil. Niemand te bekennen. Het hotel heeft een mooie oosterse uitstraling. In het midden een soort van open binnentuin. Nog iets verder zien we de eerste hotelmedewerker in berberoutfit. Hij spreekt mij vreemd genoeg aan met “yo bro” en zal dat ons hele verblijf

blijven doen. Of we even buiten willen kijken voordat we gaan inchecken? Ja graag. De grote deuren gaan open. Eerst nog een terras van een meter of 50 diep daarna wat kleine struikjes en daarachter de imposante rode duinen. Ben diep onder de indruk. Het waait nog steeds stevig. Er lopen wat dromedarissen tussen de duinen. Af en toe worden ze aan het zicht onttrokken door de zandstorm. Op de ruggen zitten toeristen, het is wel een toeristische plek dat is dan wel weer jammer, maar het plaatje met de rood gekleurde 200 meter hoge duinen, het hoog opstuivende zand en de ondergaande zon vind ik bijzonder indrukwekkend.

Inchecken en koffers op de kamer neergezet. Lieuwe en Martin zijn buiten aan vogelen. De wind is inmiddels grotendeels gaan liggen. De struikjes om ons hotel zijn als een magneet voor zangvogels. In bijna elke struik zit wel iets. Veel bergfluiters en fitissen enkele baardgrasmussen een witkruintapuit en een roodkopklauwier. Ook vliegen er enkele bruinkekraven voorbij. Het wordt nu langzaam donker. Tijd om te gaan eten. Zoals elke avond een linzensoepje vooraf en vervolgens een tajine. Smaakt wel weer prima, al kan me die linzensoep wel gestolen worden zo langzamerhand.

Westelijke baardgrasmus

Hotel Sandstarpalace

Woensdag 26 maart

De dag van Moha! Dat is onze gids vandaag. We hebben om 7 uur afgesproken voor ons hotel. Maar helaas ook de dag van mijn terugkerende “vogelvakantiekotsmoment”.

Om half 7 staat het ontbijt al voor ons klaar. “Yo Bro” vond het geen probleem het ontbijt op dit tijdstip al voor ons klaar te zetten. Heb er dan nog echt zin in. Maar halverwege het ontbijt begint de wereld in een keer te draaien. Uit het niets. Na het ontbijt moeite met rechtlopen. Lieuwe denkt dat ik aan het ouwehoeren ben maar heb de muren van de gang nodig om recht op te blijven staan. Vind dit wel beangstigend. Op bed blijft het draaien. Moha belt waar we blijven, maar ik ga dit niet redden. Lieuwe en Martin gaan wel naar buiten en we spreken af dat ze over een paar uur terugkomen om te checken

hoe het gaat. Als ze net weg zijn even goed mijn maag gelegeerd een paracetamol genomen en diep in slaap gevallen. 2 uur later word ik wakker. Nog steeds niet fris maar wel wat beter gelukkig. Lieuwe en Martin zijn om half 10 weer terug. Ze zijn met Moha eerst naar een waterbron geweest waar hoenders komen drinken. Een groot aantal sahelzandhoenders en enkele kroonzandhoenders kunnen worden bijgeschreven als ook woestijnmussen en bruingele babelars. Fijne woestijnsoorten en behoorlijke k.. dat ik ze gemist heb. Twijfel nog of ik me goed genoeg voel maar doe toch maar de kleren aan. Buiten maak ik kennis met Moha. “Hello alibaba, you sleep no birds” roept hij. Eigenlijk wel grappig maar kan er dan nog niet echt om lachen. 1 maal in de 4 wd knap ik echter langzaam op. Vrij heftig maar gelukkig kort.

Wegen zijn hier niet. Wij rijden soms over mulzand maar meestal over dikke hard aangekoekte aarde. Verspreid staan wat lage struikje. Soms rijden we over sporen van auto's die voor ons hier hebben gereden maar meestal is zelfs dat niet aanwezig. Hoe oriënteert hij zich hier? Blij met een gids. Denk niet dat ze ons hier ooit hadden teruggevonden als we zelf op avontuur waren gegaan.

We gaan eerst naar een plek waar een paartje woestijnmussen broedt. In de verste

verte is er slechts 1 boom te bekennen. En daar zitten de mussen in. Maar voordat we er aankomen vinden een aantal motorrijders onder de boom de ideale schaduwplek. We wachten geduldig op het moment dat ze weg zijn en rijden dan naar de boom. Het gezinnetje woestijnmus laat zich mooi bekijken. Niet in de laatste plaats door het afspelen van de zang van de woestijnmus door Moha. Beetje veel van het goede. We geven Moha aan dat dit voor ons niet zo hoeft.

Het is in deze enorme wildernis zoeken naar vogels maar Moha weet ze precies te vinden. Voor de egyptische nachtzwaluw heeft hij zelfs een secondant. Als we bij een kleine dadelplantage aankomen zien we een in het blauwgewaad getooide berber een andere groep mensen uitzwaaien. Het zijn wederom de Engelse jongens die blijkbaar hetzelfde schema volgen als wij en met dezelfde snelheid. Samen met deze local lopen we door de lage boomgaard. De takken van de dadelbomen zijn een meter of 4 hoog en de laagste takken rijken bijna tot aan de grond.

Woestijnmus

Hij wijst naar de donkere schaduw daaronder. En warempel daar ligt een vogel! Een Egyptische nachtzwaluw! Niet te dichtbij komen geeft hij. Vanaf hier is deze prima te zien. Goed bezig hoor. Iets verderop ligt er nog een, verstopt onder de boom. Grote beesten ook en donders goed

verstopt zo in het donker. Moha stopt de man wat geld toe. We stappen in de auto. De lokale gids gaat op sitestep van 4 wd staan en we leveren hem af bij een soort van plaggenhut midden in het niets. “His home” zegt Moha. Hoe overleef je hier in vredesnaam? Geen weg loopt hier naar toe.

Het is tijd voor lunch. Ook nu wordt weer de enige boom in de wijde omgeving uitgekozen. De vrouw van Moha heeft een soort van groente pannenkoek gemaakt voor ons. Ben gelukkig weer helemaal boven water en geniet van de heerlijke lunch. Er zitten ook veel vogels in deze vrij “groene” plekje. Het zijn soorten die we al vaker hebben gezien: bergfluiters, westelijke vale spotvogel, westelijke blonde tapuit en woestijntapuit. Terwijl wij aan het eten zijn legt Moha zijn matje richting Mekka om te bidden. Eten mag hij niet en drinken ook niet. Wel pittig zo in de woestijn.

Als we lunch op hebben gaan we richting een plekje waar Afrikaanse woestijngrasmussen gezien worden. Het is een lastige soort. Deze dag al meerdere pogingen gewaagd maar nu na wat speurwerk is het toch raak. Slechts een seconde of 5 zien we de vogel goed. Maar we hebben hem. Hoe hadden we deze soorten binnengeharkt zonder Moha? Zo langzamerhand naderen we het eind van de excursie. Ik vraag Moha nogmaals

*boven witkruintapuit, onder
hagedis onbekend*

langs de bruingele babbelaar te rijden. Op de weg er naar toe zien we nog rosse woestijnleeuweriken en, gelukkig, een sahelzandhoen. De vogel drukt zich strak op de grond en zelfs nadat Moha deze vogel aanwijst is het nog zoeken. Hoe ziet deze gast deze vogels? Ongelooflijk. Als we even later aan de rand van een resort ook nog bruingele babbelaars vinden heeft mijn “uitslaapmomentje” me slechts de kroonzandhoen gekost.

Boven; sahelzandhoen en onder; bruingele babbelaar

Vlak bij ons hotel ligt, vreemd genoeg, een grote waterpartij. Dit is de laatste stop van Moha. Op het water zit niet heel veel. Wat

casarca's een oeverloper en een koereiger. Even later nemen we afscheid van Moha.

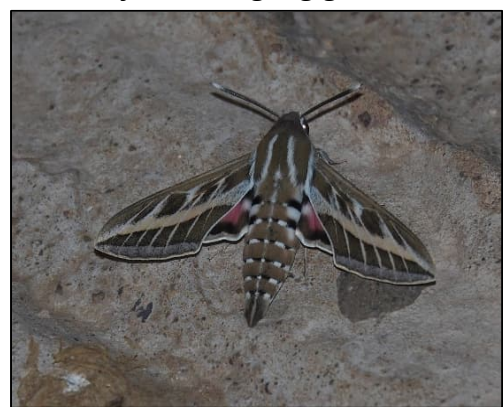

Als de avond valt strijken de bruinnekraven neer in de boom bij de ruïne net voor ons hotel. Als het echt donker is gaan we met de nachtkijker van Martin naar buiten. We kunnen de oplichtende bruinnekraven zien zitten. Bijzonder om zo naar omgeving te kijken. Er lopen wat muisachtigen over het zand. Een klein varkensachtig diertje komt met hoge snelheid ons voorbij gelopen. Lieuwe en ik

rennen er nog, op aanwijzen van Martin, achter aan. Maar tevergeefs. Vermoedelijk een soort egel maar meer dan een silhouet in de kijker wordt het niet. Buiten op de gevel zit een fantastisch bidsprinkhaan. Lieuwe probeert ook nog even te “vleren” maar zonder resultaat. Tijd om de slaapkamer op te zoeken. Was een vermoeiende dag. Maar na een verrotte start uiteindelijk toch nog erg genoten.

Blepharopsis mendica

Gestreepte pijlstaart

Donderdag 27 maart

Het voelt alsof de vakantie nu echt op zijn einde loopt. Aankomende dagen staan in het teken van de terugreis naar Marrakesh. We slapen vanaf nu in elk hotel slechts 1 nacht. Elke nacht een stukje dichterbij het vliegveld. Maar de afstanden tussen de hotels zijn beperkt. Blijft genoeg tijd over

om te vogelen. Vandaag vanaf Merzouga naar Ouarzazate. Op de heenweg zijn we hier ook langs gekomen. De waterpartijen waar we langsrijden hebben we toe links laten liggen. Maar dit wordt het einddoel vandaag. We hopen er tegen het middaguur te zijn.

“Yo Bro” heeft weer mooi op tijd ons ontbijt klaar staan. Na het ontbijt de koffers in de auto. In de struikjes zit een westelijke baardgrasmus en een fitis.

We rijden dezelfde route terug. Onderweg stoppen we soms even. Een koereiger, roodkopklauwier en witkruintapuit pakken we mee. Er vliegen soms bijeneters over. De laatste dagen worden er ook groene bijeneters gemeld. Maar tussen de tientallen bijeneters die we zien lijken geen groene te zitten. Toch maar op blijven letten vandaag. We stoppen nog even in Boumalne bij het riviertje in het groene dalletje maar meer dan een witgat, een iberische gele kwikstaart en een westelijke vale spotvogel levert het niet op.

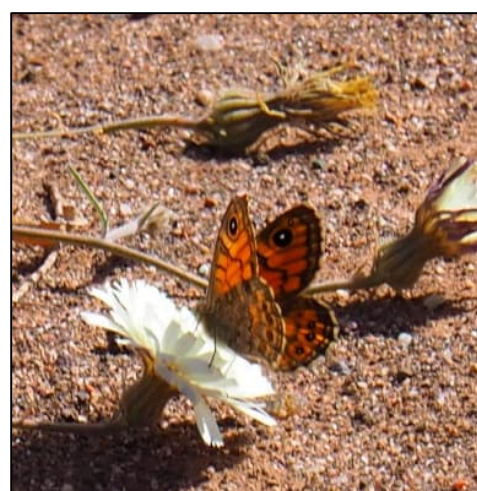

Westelijke baardgrasmus

Een uurtje later zijn we in Ouarzazate. Vlak voor deze toch wel behoorlijke stad ligt een enorm stuwmeer. Er is parkeerplaats die een mooi uitzicht biedt over de waterplas. Er staan ook 4 jonge mannen in identiek wit gewaad. Als ik ze wat beter bekijk kom ik tot de conclusie dat het geen Marokkanen zijn maar Europeanen. Bijzonder. Ze komen wat schuchter op ons af en vragen in wat gebrekkig Engels wat we aan het doen zijn. Ze denken dat we uit Australië komen. Ik wijs ze op hun gewaad. “Wat is het idee daarachter?” “We komen uit Polen maar hopen op deze wijze wat minder last te hebben van locals die ons iets proberen te verkopen” geven ze aan. Ah camouflage dus. Ik schiet bijna in de lach. Het gewaad is zo overduidelijk anders en de jongens zijn zoveel groter dan de locals hier dat ze alleen nog maar meer de aandacht trekken lijkt me. Spijsplinter nieuwe Nikes eronder dragen ook niet echt bij aan het beeld van een berber. Maar dat hou ik maar voor me.

Op het water is er eigenlijk niet zo veel te beleven. Wel wat futen. Die hadden we nog niet. Ook wat lachsterns en kleine zilverreigers. Links van de parkeerplaats loopt een weggetje naar de waterkant. Deze volgen we tot aan het water. Veel lage struiken hier. Een westelijke vale spotvogel zingt zijn longen uit zijn lijf. Er klinkt veel gekraak in de verte. Komt langzaam dichterbij. Het is een kudde geiten met

*Van boven Iberische kwikstaart,
langsnavelkuifleeuwerik en argusvlinder*

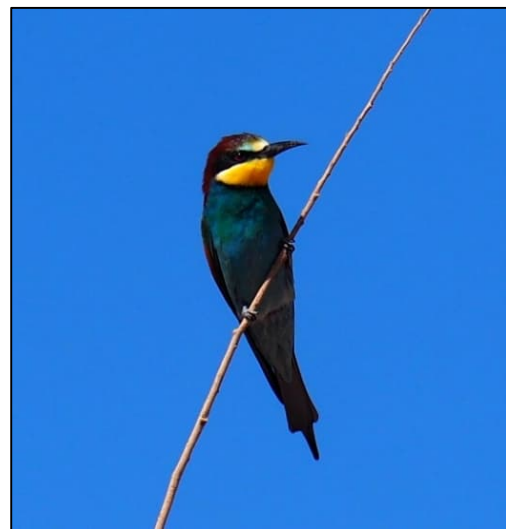
daartussen en rond omheen veel gele kwikken. Ook hier weer een prachtige kleine monarchvlinder een witkruintapuit en een langsnavel kuifleeuwerik. Eerst zo maar eens naar het hotelletje om in te checken. Laatste stuk naar ons hotel voert door enkele smalle straatjes. Op de hoek staat een oude auto op houten blokken. We kunnen er amper langs. Aan het eind van de weg ligt ons hotelletje. Het uitzicht wordt afgeschermd met een rietenmat. Maar als we er tussen door gloepen zien we al een glimp van een fantastisch

dalletje. De deur van het hotel zit op slot en geen bel te bekennen. Maar ons gerommel maakt de eigenaar “wakker” en de deuren openen zich. Inchecken, koffers naar de kamer en even van het prachtige uitzicht genieten. Achter ons hotel geen bebouwing meer maar een groen dalletje met wat landbouwgrond. Maar nu eerst weer terug naar een uitloper van het stuwmeer. Nu vanaf de andere kant. Er worden hier de laatste dagen groene bijeneters gemeld. Kijken of we die kunnen vinden.

Na een kwartiertje wijkt de bebouwing en rijden we een onverhard pad in richting het meer. Iets verderop slaan we linksaf en zetten de auto op dit verlaten landbouwweggetje aan de kant. Aan weerszijden wat extensief beheerde landbouwgrond. Veel verder kunnen we ook niet met de auto want het weggetje kruist een paar 100 meter verderop een riviertje. Verspreid staan wat bomen. Veel bijeneters in de lucht.

Een grauwe gors en een orpheusspotvogel zingen in de struiken. De grauwe gors laat zich mooi bekijken. De orpheusspotvogel vinden is heel wat lastiger. Ook weer een langsnavelkuifleeuwerik. 55 ooievaars vliegen iets verderop voorbij.

Bijeneter

Maar onze aandacht is toch het meest gericht op de bijeneters. Af en toe waait het wat harder waardoor de bijeneters naar de grond gaan. Liewe gelooft het wel en stelt voor verder te rijden maar juist op dat moment een afwijkende bijeneter roep. Even het roepje op de telefoon opgezocht

om te verifiëren. Ja dat moeten groene bijeneters zijn. Dan nog maar wat beter zoeken. En dan: 2 foeragerende vogels! Ze gaan ook nog mooi op een tak zitten. Fantastisch! Deze stond bovenaan mijn wenslijstje. Errug blij mee!! Na een paar pics terug naar auto en door naar het meer.

Het meer is vanaf hier nog niet te zien. Geen uitzichtpunten of mooie vergezichten hier maar wat landbouwgrond en verspreid wat struikjes. Een woestijntapuit en roodkopklauwier rijden we langzaam aan voorbij. Snel rijden is hier sowieso niet mogelijk. En dan, in eens, gaat de weg niet verder. We staan plotseling aan de waterkant. Het water staat blijkbaar hoog want struikjes en lage boompjes staan in het water. Het lijkt meer op een stuk moeras dan een uitloper van een groot meer. Er liggen heuvels om dit stuk van het meer. Meerkoeten hadden we al maar in de boompjes op het water zitten twee ralreigers. Die zijn dan wel nieuw. Het water is mooi ondiep. Er lopen steltkluten en groenpootruiters. Ook witgat, tureluur en kleine plevier. De zon zakt langzaam maar we hebben nog wel even voordat deze echt onder gaat. We nemen rustig de tijd. Tis prachtig hier. Lachsterns vliegen over en even later zwarte ibissen en vorkstaartplevieren.

Groene bijeneter, langsnavelkui, fleeuwerik en woestijntapuit

Flamingo

We zien verderop de grote groep ooievaars die we een uur geleden zagen overvliegen. Het zijn er nu meer dan 100. Er zitten ook twee zwarte ooievaars tussen. Ik spring over een sloot om nog net wat meer oever en waterplas te kunnen zien. Naast natte voeten levert dat nog 4 flamingo's op. Ze vliegen op waardoor Martin en Lieuwe ze ook zien. De afwijkende bijeneter roep vliegt ook over. Weer groene bijeneters! Ook nog marmereenden op het water. We hadden hier nog uren kunnen staan maar de zon zakt nu snel. Rustig spullen ingepakt en naar het hotel.

Op de kamer de telefoon gepakt om naar huis te bellen. Als ik op het terras sta te bellen en uitkijk over het groene dal vliegt er een kiekendief langs. Na dagen het thuisfront weer aan de telefoon. Maar deze soort ongedetermineerd laten lopen kan ik niet. Goed dat ik zo even terug bel? Snel kijker, Martin en Lieuwe opgehaald. Gelukkig hij jaagt nog steeds in het dalletje. Een grauwe kiek! Nog een nieuwe soort hier.

Zadellibel

Het is voor het eerst wat drukker in een hotel. Stuk of vier tafels zijn bezet. Eten is weer een beetje van hetzelfde maar smaakt prima. Morgen over de Atlas naar ons laatste hotel bij Marrakesh. Ben benieuwd naar de witte toppen en de soorten die ons dit nog gaan op leveren.

Vrijdag 28 maart

Vandaag over het Atlasgebergte terug naar Marrakesh. Het ontbijt wordt pas vanaf half 8 geserveerd maar we willen deze toch nog meepakken. Vanaf het terras van het hotel nog even vogelen. 2 hoppen vliegen over en een kwartel roept uit het groen. Na het ontbijt de koffers in de auto. Boven de auto zingt nog een huisgors. Een mooie plek hier. Keurig hotel en magnifiek uitzicht over het groene dal. Maar nu de bergen in. Het is maar 3,5 uur om de bergketen te doorkruizen maar we gaan er rustig de hele dag over doen. We hebben nog even overwogen naar Oukaimeden te rijden. Dit is een skiresort hoog in de atlas. Dit is onder vogelaars de meest bekende plek en hier worden de beste soorten gezien. Maar dat zou een trip worden van 5

uur. En daarna nog 2 uur terug naar ons hotel. Daar hebben we geen zin meer in en hopelijk pakken we nog veel van deze soorten mee aan weerszijden van de weg die we nu nemen.

Wanneer we net de eerste uitlopers van de bergketen bereiken zetten we voor het eerst de auto aan de kant. Het is kurkdroog hier. Aan weerszijden hoge kale rotsen. Links onderons een kale stenige rivierbedding. Martin ziet onze eerste nieuwe soort: een blauwe rotslijster. We lopen er wat rond maar het is rustig qua vogels. Wel vliegen, nauwelijks zichtbaar, een paar bijeneters over. De roep verradt hun aanwezigheid. Terug naar de auto en op naar de volgende stop.

Veel groen is er hier niet maar bij het plaatsje Targaizggah komen we langs een groen dalletje. Ziet er veelbelovend uit. De auto wordt neergezet en we schieten de auto uit. Verrassent weelderig hier. Bomen en struiken aan weerszijden van een lieflijk beekje. Een klein bruggetje over het water. Hier en daar wat kleine landbouwweldjes. Maar heel extensief allemaal. En ook veel vogels! Een cettiszanger zingt explosief in het struikgewas. Een grote gele kwik scharrelt, zo als het hoort, langs de beek. Ook de ondersoort van onze vink laat zich zien: de atlasvink. En nog een ondersoort: de mahrebimpelmees. Soorten die we al eerder hebben gezien. De alpenkraaien die overvliegen zijn echter wel nieuw. Hoog over maar goed zichtbaar. Zo als nagenoeg alle dagen is het prima weer. Zonnetje weinig wind en lekkere temperaturen. Lieuwe op zijn badslippertjes door het steenkoude beekje. En kijk! Onze eerste roodborst van deze reis. We lopen hier inmiddels al weer een uurtje rond. Langzaam weer richting auto. Langs de beek ook nog een kleine plevier en een zingende nachtegaal.

We hebben het eigenlijk niet in de gaten gehad maar we hebben het hoogste punt van deze weg gehad. Hmm dat valt toch wat tegen. De hoge besneeuwde toppen die we in de verte zagen blijven ook in de verte. Wel wat bergsoorten gezien maar had hier iets meer van verwacht.

Langzaam afdalen. Op een karkas van een koe aan de kant van de weg zit een raaf. Bruinnekraven hadden we al veel gezien maar dit is onze eerste gewone raaf. Het is minder spectaculair dan verwacht maar de teller aan nieuwe soorten voor deze reis loopt vandaag toch gestaag op.

Het is inmiddels 12 uur. Observation.org geeft in de directe omgeving nog enkele nieuwe soorten aan. Rotszwaluwen kruisbekken bv. Tijd voor een boterham op een geschikte plek. Op een kleine parkeerplek bij een bosje naaldbomen proberen we de kruisbekken. Ook hier weer maghrebimpelmezen en even later zowaar overvliegend kruisbekken. Ik zie in een flits

Sahara frog, grote gele kwikstaart en raaf

zwaluwen. Maar ze verdwijnen achter de rotsen. Kan er helaas niets van maken. Tis geen beste plek om een boterham te eten. Veel auto's zijn er niet maar de auto's die er zijn rijden stevig door en vlak langs ons heen. Een paar 100 meter verderop kunnen we de hoofdweg af en zetten iets dieper in het dalletje onze auto neer. We hadden in Ouarzazate boodschappen gedaan. Het brood met jam en smeerkaas smaakt weer

prima. Een boer komt over het onverharde weggetje langs gehobbeld en wenst ons "bon appetit". Oeps het is nog steeds ramadan en niet netjes om in het openbaar te eten maar hij heeft hier blijkbaar geen enkel probleem mee. Weer een mooi plekje hier. Een groen dalletje met een opvallend grote boom langs een smal beekje. Een grijze gors wordt aan onze lijstje toegevoegd. En ook een cirlgors.

Na de lunch het laatste stuk door de bergen. Vlak voordat we het dal inrijden toch nog maar een keer ons geluk beproeven. Maar tis zo op het eerste oog een lelijke plek. Weinig vogels hier ook. We kunnen echter onder de hoofdweg doorlopen via afwateringsbuizen. Aan de andere kant van de weg is het groener. Er staan ook wat bloemen. Er zit een prachtige vlinder op. Een spaanse pijpbloemvlinder. Daarachter aan de

rechterkant lage, vrij dichte struiken en links een plantage. Maar erg stil. Alleen een kleine zwartkop. En continue een "zip" geluid. Lijkt me contactroep van een zanglijster. Maar dat is een echte wintergast hier. Het lijkt daarom onwaarschijnlijk. Na 20 x de zip te hebben gehoord zie ik hem eindelijk laag wegvliegen. Hehe inderdaad een zanglijster. Verrassend. Nog een nieuwe soort.

Het is 1500 uur. We hebben nog tijd om een d-tour te doen. Hoog op onze verlanglijst staat nog de barbarijse patrijs en er is iets verderop is er een koekoek gemeld. Deze laatste hebben we nog niet. Dus rechtsaf het onverharde pad het naaldbos in en zoeken. Half uurtje rondgewandeld maar tis helemaal stil. Geen enkele vogel. Er grazen wat geiten onder de bomen. De herder zit wat verderop in de schaduw op een grassprietje te bijten.. Lekker relaxed leven lijkt me. Dan maar wat verder het pad af rijden. Achter het bos een stenige vlakte. Ideaal voor barabarijse patrijzen lijkt ons maar helaas ook hier geen enkele beweging. Wel roept de verwachte koekoek. Toch niet helemaal voor niets dit pad in gereden. Een stukje verderop draaien we de auto en gaan er uit. We tikken nog een cirlgors en een roodkopklauwier binnen en gaan dan op weg naar ons hotel in Marrakesh.

Het wordt drukker op de weg. Het landschap is vlak en de omgeving is niet echt om over naar huis te schrijven. We volgen het navigatiesysteem. Het stuurt ons kilometers over een slecht onderhouden onverharde weg langs een gekanaliseerde betonnen geul. Eenmaal weer op de doorgaande weg is het nog maar een kwartiertje naar ons hotel. Bij het stoplicht rechtsaf. Tussen de kassen, hoge muren en bebouwing door en dan zijn we er. Ruimtelijke ordening doen ze hier niet aan volgens mij. Wederom een wat vage plek, maar het weggetje waar ons hotel aan ligt is erg rustig en zowaar iets verderop is er behoorlijk wat groen te zien. De deuren in de stenen muur kunnen open en aan de andere kant een gezellig ogende binnentuin. De eigenaar is wat minder vriendelijk dan we gewend zijn en wijst ons ons appartement. De appartementen liggen rondom de binnentuin met dadelbomen en in het midden van de tuin een zwembad. Lieuwe trekt voor het eerst deze reis de zwembroek aan. Ik twijfel even maar volg zijn voorbeeld. Brr het water is nog niet echt op temperatuur maar wel lekker verfrissend.

Douchen en eten. Dit laatste kan echter voor het eerst niet in het hotel. Het is inmiddels donker. De wandeling langs de hoofdweg met zijn vele restaurants levert niets op.

Door de ramadan is alles dicht. Dan maar met de auto. We rijden per abuis iets te ver door en komen in de chaos van

Van boven: Groene zandloopkever, oranje luzernevlinder, witgezoomd spikkeldikkopje (?), kleine vuurvinder.

Marrakesh terecht. Snel weg hier. Op de terugweg KFC gepakt. De fastfoodketen zit midden in een groot winkelcentrum. We kunnen de auto onder het complex neerzetten zegt een bewaker vriendelijk. Met de roltrap omhoog. Het is rustig hier maar de KFC is gelukkig open. De schoonmaakster in de hoek van de zaak is in slaap gevallen. Er is bijzonder weinig te doen. Na het prima lokale eten van de laatste week is de maaltijd die we voorgezet krijgen wel weer even wennen. Zoute patat en een burgertje of wrap.

Worden we niet echt vrolijk van maar er zit weer iets in de maag. Snel weggewerkt en terug naar de auto. 15 minuten later zijn we weer in het hotel.

Morgen vliegen we terug. Erg vroeg hoeven we er niet uit. Pas in de voormiddag vertrekt het vliegtuig. Ontbijten lukt echter vermoedelijk niet. Dat kan pas vanaf half 9 en dat is het tijdstip dat we in de auto moeten zitten. Dan maar onderweg wat halen is het plan.

Zaterdag 30 maart

Voor de laatste keer de tassen ingepakt. Achter ons hotel ligt tussen de gebouwen een boomgaard. Martin is de eerste die er even naar toe wandelt. Als ik bij hem aansluit geeft hij aan dat ik net de havikarend heb gemist. Een havikarend! Zo ongeveer alle wenssoorten hebben we deze reis wel binnen geharkt maar een havikarend mistte ik nog op mijn lijstje. Ik blijf nog even staan hopend dat deze nog terugkomt. Een zomertortel en europese kanarie laten zich nog zien maar geen havikarend. Shit gemist!

Terug in het hotel schiet de hotelmanager mij nog aan. Of we niet toch nog willen ontbijten. Hij heeft alles al klaar staan. Dat is dan wel weer aardig! Daar hadden we geen rekening meer mee gehouden. Als ik buiten aan tafel op de ander twee aan het wachten zit hipt er nog een vogel boven mij door de dadelpalm. Gelukkig heb ik de verrekijker bij me. Een zwartkop. Die hadden we nog niet. Het zal de laatste nieuwe soort blijken. Direct na het ontbijt

worden de tassen in de auto geschoven en verlaten we het hotel. Als we net de auto hebben ingeleverd zien we op nagenoeg dezelfde locatie als bij de start van onze trip roofvogels laag aan komen glijden. Nu hebben we genoeg tijd om ze rustig te bekijken, maar helaas havikarenden zijn het niet. Een belletje bruine kiekens.

Om 1100 uur vertrekt ons vliegtuig. Inchecken en boarden verloopt wederom lekker soepel. De vlucht duurt 4 uur maar het is een uur later in Nederland. Rond 16:00 uur landen we weer in Amsterdam. Naar P3. De auto staat er nog en snel naar het oosten. Om 1800 uur bij Van der Valk in Hengelo afgesproken met Isabelle. Ze haalt mij hier op. We komen gelijktijdig aan.

Dat was um dan weer. De reis zit er op. Veel nieuwe soorten en prachtige landschappen gezien. Aardige mensen ook.

We gaan weer sparen voor de volgende!

Waarnemingen

Soort / ondersoort**Locatie**

Bergeend	Enkele vogels in np Sous massa
Casarca	Overall bij water aanwezig
Wilde Eend	Overall bij water aanwezig
Krakeend	Enkele vogels in np Sous massa
Slobeend	Alleen gezien bij het meer van Ouarzazate
Blauwvleugeltaling	1 paartje van deze noord Amerikaanse soort in np sous massa
Marmereend	2 x gezien. Sous Massa en het meer bij Ouarzate
Kwartel	3 x gehoord. Op diverse plekken
Fuut	Alleen gezien in het meer bij ouarzazate
Jan-van-gent	1 waarneming van een onvolwassen vogel voor de kust bij Agadir
<i>Afr. aalscholver</i>	Meerdere exemplaren bij sous massa
Aalscholver	vrij algemeen bij water
Koereiger	vrij algemeen . Met name in het binnenland
Kleine zilverreiger	regelmatig gezien op diverse plekken
Blauwe reiger	Slechts een handvol waarnemingen op diverse plekken
Purperreiger	3 overvliegende vogels nabij Boumalne
Ralreiger	2 rustende vogels in het meer bij Ouarzate
Ooievaar	Regelmatig gezien. Enkele grote groepen
Zwarte ooievaar	2 vogels in een groep ooievaars bij ouarzazate
Heremietibis	Groep van 30 tal vogels in np Sous Massa
Zwarte ibis	2 x groepje gezien. Np Sous Massa en meer bij Ouarzazate
Lepelaar	groepje van 4 in np Sous Massa
Flamingo	2 groepjes. Np Sous Massa en meer bij Ouarzazate
Visarend	1 vogelovervliegend bij steenwoestijn Boumalne
Havikarend	Vermoedelijk groepje van 3 tijdens ophalen auto en 1 nabij Marrakech
Dwergarend	1 overvliegende vogel op weg naar Merzouga
Zwarte wouw	3 tal waarnemingen op diverse plaatsen
Bruine kiekendief	Regelmatig gezien. Waaronder grotere groep op trek bij het vliegveld
Grauwe kiekendief	1 x jagend exemplaar "onder" ons hotel bij Ouarzazate
(Atlas)Arendbuizerd	2 x gezien. Nabij np Sous Massa en Boumalne
Sperwer	3 tal waarnemingen op diverse plaatsen
Torenvalk	Algemeen
Kleine torenvalk	3 tal waarnemingen op diverse plaatsen
Lannervalk	Vogel op nest nabij steenwoestijn Boumalne
Waterhoen	3 vogels in het meer bij Ouarzazate. En dat was het.
Meerkoet	5 tal waarnemingen op diverse plaatsen
Scholekster	Alleen in Sous Massa np enkele vogels
Steenloper	Alleen in Sous Massa np enkele vogels
Steltkluut	Op diverse plekken gezien
Renvogel	Fantastische waarneming van 2 vogels in de steenwoestijn bij Boumalne
Kleine plevier	Op diverse plekken gezien
Strandplevier	In np Sous Massa een 2 tal vogels
Zilverplevier	1 vogel in np Sous Massa
Vorkstaartplevier	Meer bij Agadir 6 vogels

Drieteenstrandl.	Np Sous Massa 6 vogels
Witgat	3 keer gezien. Diverse plaatsen
Oeverloper	enkele vogels gezien. In np sous massa en meer bij Merzouga
Tureluur	Enkele keren waargenomen
Kemphaan	Alleen in Sous Massa np enkele vogels
Groenpootruiter	Enkele keren waargenomen
Grutto	In np Sous Massa enkele vogels
Regenwulp	Alleen in np Sous Massa waargenomen
Wulp	Alleen in np Sous Massa waargenomen
Watersnip	Alleen in meer bij Ouarzazate waargenomen
Kokmeeuw	Vrij algemeen
Dunbekmeeuw	Enkele vogels in np Sous massa
Zwartkopmeeuw	Enkele vogels in np Sous massa
Geelpootmeeuw	Aan de kust algemeen.
Kleine mantelm.	Aan de kust algemeen.
Grote stern	Enkele vogels in np Sous massa
Lachstern	Meest waargenomen stern. Met name in np Sous Massa maar ook meer bij Agadir
Zwartbuikzandh.	41 vogels bij de steenwoestijn van Boumalne
Sahelzandhoen	Enkele 10tallen vogels bij poel Merzouga
Kroonzandhoen	4 vogels bij poel Merzouga
Rotsduif	zeer algemeen
Holenduif	Slechts een enkele waarnemingen. In rivierdal Boumalne
Houtduif	10 tal waarneming verspreid over de route
Zomertortel	5 tal waarneming verspreid over onze route
Turkse tortel	zeer algemeen
Palmtortel	regelmatig gezien op diverse plekken
Koekoek	slechts 1 roepende vogel nabij Marrakech
Kuifkoekoek	1 bij Oued Sous
Woestijnoehoe	Nest met 2 jongen en volwassen vogel bij steenwoestijn Boumalne
Egyp. nachtzwaluw	2 vogels in plantage bij Merzouga
Gierzwaluw	vrij algemeen.
Vale gierzwaluw	vrij algemeen.
Huisgierzwaluw	Bij Agadir 2 x enkele vogels
Hop	5 tal waarneming verspreid over onze route
Bijeneter	vrij algemeen.
Groene bijeneter	Enkele vogels bij Ouarzate
Levaillants specht	1 vogel roepend en voorbij vliegend in de groene vallei achter ons hotel Boumalne
Grote bonte specht	Slechts enkele waarnemingen.
Kuifleeuwerik	vrij algemeen, maar minder vaak gezien dan Thekla.
Veldleeuwerik	Slechts enkele waarnemingen.
Langsnavelkuifleeuw.	Enkele vogels bij bij Ouarzazate
Theklaleeuwerik	Algemeen.
Kortteenleeuwerik	Slechts een enkele waarneming in steenwoestijn Boumalne
Woestijnleeuwerik	3 tal waarnemingen op diverse plaatsen
Rosse woestijnleeuw.	3 tal waarnemingen op diverse plaatsen
Diksnavelleeuwerik	1 vogel met jongen in steenwoestijn Boumalne
Temminckstrandleeuw.	Vrij algemeen in steenwoestijn Boumalne. Daarbuiten slechts een enkele vogel

Witbandleeuwerik	Vrij algemeen in het binnenland. Zowel Boumalne al in Merzouga geregeld gezien
Vale oeverwaluw	Enkele foeragerende vogels in np Sous Massa
Oeverwaluw	In sous massa vrij algemeen. Daarbuiten niet gezien
Boerenwaluw	Algemeen
Huiswaluw	Vrij algemeen
Roodstuitwaluw	Slechts 4 overvliegende vogels in np Sous Massa
Graspieper	Lage dichtheden maar op diverse plekken gezien
Boompieper	Enkele overvliegende vogels in rivierbedding nabij Tinghir
Witte kwikstaart	bij rivierbeddingen geregeld gezien
<i>Marok. kwikstaart</i>	3 tal waarnemingen op diverse plaatsen
Gele kwikstaart	algemeen
<i>Iberische kwikstaart</i>	algemeen
<i>Engelse gele kwikstaart</i>	Ergens in het binnenland met iberische en gewone.
Grote gele kwikstaart	3 tal waarnemingen. Bij boumalne dorp
Roodborst	Slechts 1 waarneming van een vogel in het atlasgebergte
Nachtegaal	5 tal zingende vogels op diverse plekken
Gekraagde roodstaart	1 waargenomen. Nabij Taroudant
Diadeemroodstaart	3 tal waarnemingen op diverse plaatsen
Tapuit	5 tal waarneming verspreid over onze route
Witkruittapuit	Algemeen in het binnenland
Zwarte tapuit	Vrij algemeen in het binnenland.
Woestijntapuit	5 tal waarneming verspreid over onze route
Westelijke rouwtapuit	Een paartje in de steenwoestijn bij Boumalne
Roodstuittapuit	Slechts 1 paartje met jongen in de steenwoestijn bij Boumalne
Roodborsttapuit	1 paartje in np Sous Massa
Seebomstapuit	1 vogel in np Sous Massa
West. blonde tapuit	5 tal waarneming verspreid over onze route
Blauwe rotslijster	1 x waargenomen in het atlasgebergte
Merel	Algemeen
Zanglijster	1 vogel nabij Marrakech
Zwartkop	Allerlaatste nieuwe soort. In de tuin van ons hotel in Marrakech
West. orpheusgrasmus	1 vogel baltsend/zingend bij Argana
Kleine zwartkop	Algemeen
Brilgrasmus	1 vogel bij Tinzart
Afr. woestijngrasmus	Bij Merzouga lang naar gezocht maar 1 vogel gevonden.
West. baardgrasmus	In het binnenland maar vooral in Merzouga geregeld gezien
Atlasgrasmus	Vlak voor Ouarzazate bij een klein plasje een vogel gevonden
Rietzanger	Enkele vogels. Met name auditief maar enkele vogels ook gezien.
(Maghreb)maquiszanger	enkele vogels op 1 locatie op de route naar Marzouga
Graszanger	Algemeen
Cettiszanger	3 tal waarnemingen op diverse plaatsen
Orpeusspotvogel	2 tal waarnemingen
West. vale spotvogel	Vrij algemeen. Overal waargenomen
Fitis	Algemeen
Tjiftjaf	Algemeen
Bergfluitier	Bij Merzouga erg algemeen. Daarbuiten bijna niet aangetroffen
Koolmees	Enkele vogels in het Atlasgebergte

Zwarte mees	2 tal roepende vogels. 1 bij Agadir
Tenerifepimpelmees	Vrij algemeen
Roodkopklauwier	Vrij Algemeen
(Woestijn) Klapek.	Vrij Algemeen
Zwartkruintsjagra	Slechts 1 vogel gezien in Sous Massa Np
Grauwe buulbuul	Algemeen
Bruingele babbelaar	2 x een groepje in Merzouga
(Maghreb) Ekster	Algemeen
Alpenkraai	2 overvliegende vogels in Atlasgebergte
(Afrikaanse)Raaf	Enkele vogels in het Atlasgebergte waaronder een "lijkepikker" op een dode koe
Bruinnekraaf	In Merzouga algemeen. Daarbuiten niet gezien
Zwarte spreeuw	Algemeen
Huismus	Algemeen
Spaanse mus	Slechts een tweetal waarnemingen
Woestijnmus	Paartje met jongen in Merzouga
Vink	Algemeen
<i>Atlasvink</i>	Algemeen
Groenling	10 tal waarneming verspreid over onze route
Putter	5 tal waarneming verspreid over onze route
Kneu	5 tal waarneming verspreid over onze route
Europese kanarie	Algemeen
Kruisbek	Roepende vogel in het Atlasgebergte
Woestijnvink	Nabij Boumalne paartje
Cirlgors	3 tal waarnemingen
Grauw gors	5 tal waarneming verspreid over onze route
Grijze gors	1 x waargenomen in het atlasgebergte
Huisgors	Algemeen. Zelfs in Supermarkten en de aankomsthal

Totaal

165